

Παράκληση εις τον Άγιον Τρύφωνα

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην
αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν τροπαιοῦχον ἐν ἀγῶσιν ὀφθέντα, καὶ τὸν ἐπώνυμον τρυφῆς τῆς ἐνθέου,
Τρύφωνα τὸν ἔνδοξον, Μάρτυρα Χριστοῦ, πόθῳ ἀνυμνήσωμεν, πρὸς αὐτὸν
ἐκβοῶντες, ρύσαι τούς οἰκέτας σου, ἐκ δεινῶν ἀδοκῆτων, τούς μετὰ πόθου,
Ἀνάργυρε, τό σόν, ἐπικαλουμένους θαυμάσιον ὄνομα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοῦς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ἄ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Τρύφων τῆς ἐνθέου ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς, μάρτυς Τρύφων, ὡς πανάριστος Ἀθλητής, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς ἐνηδόνου τρυφῆς ἐλευθέρωσον.

Ρημάτων τῶν θείων ἐνωτισθεῖς, ἐτέλεσας ταῦτα, Μάκαρ Τρύφων, σὺ πρακτικῶς, τὸν ἅγιον βίον ἀγαπήσας, διὸ ἀγίως καμὲ ζῆν ἀξίωσον.

Ὑπήρξας, ὦ Τρύφων, ποιμαντικός, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τούτων λογισμούς, καμὲ οὖν εὐδόκησον, ὦ Μάρτυς, ἀεὶ τῇ θείᾳ σοφίᾳ ποιμαίνεσθαι.

Θεοτοκίον

Φωτίζεις μέ φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ Πατρικόν, Πανάσπιλε Κόρη, καὶ τὸ σκότος, τῆς ἁμαρτίας μου σὺ διασκέδασον.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα...

Ἦμβλυνας τὴν δύναμιν, τοῦ πονηροῦ, Τρύφων ἐνδοξε, σθένει Θεοῦ Διο νῦν τῆς τούτου, δολιότητος μέ λύτρωσαι.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρυν, ὦ Τρύφων, κατέπαυσας, τοῦ πονηροῦ, καὶ νῦν ὄθεν κτεῖνον, αὐτόν θείαις ἰκεσίαις σου.

Μόνη, Τρύφων, πνεύματα, τὰ πονηρὰ φυγαδεύονται, τῇ σεπτῇ ὄντως παρουσίᾳ, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἔχων σέ βοήθειαν, οὐ μή προσκόψω, Πανάμωμε, βίω παντί, ἔχων σέ προστάτιν, ἐκ τῶν νόσων σωθήσομαι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Θεοφόρε Ἀνάργυρε, πάντας τούς τιμώντας σέ περιφρούρησον, καὶ ταχέως δός

τήν ἴαριν, ταῖς πρὸς τὸν Σωτήρα μεσιτείας σου.

Ἐντρυφῶν, Τρύφων ἔνδοξε, δόξης ἀϊδίου καὶ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σέ, πρέσβευε ρυσθῆναι πάσης θλίψεως.

Ξενωθέντα μέ, ἔνδοξε, τῆς Θεοῦ ἀγάπης δόλω τοῦ ὄφους, σαῖς πρεσβείαις ἀνακάλεσαι, καί ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον

Ἐπί σέ τήν ἐλπίδα μου, πάσαν ἀνατίθημι, Ἀειπάρθενε, καί βοῶ σοί, διαφύλαξον, ἐκ παντός κινδύνου μέ πρεσβείαις σου.

Ὡδή ἐ'. Φώτισον ἡμᾶς

Ἴνα σέ ὑμνῶ, ὡς προστάτην, Τρύφων ἔνδοξε, δεινῶν παντοίων, ταῖς σαῖς λιταῖς, τὸν σὸν οἰκέτην ἀεὶ ἐλευθέρωσον.

Νίκην κατ' ἐχθροῦ, τοῦ δολίου μοί χορήγησον, Τρύφων Παναοίδιμε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, ἵνα σωζόμενος δοξάζω σέ πάντοτε.

Ἄνοσον ζωήν, Τρύφων Μάρτυς, δός τῷ δούλω σου, ὡς τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, σέ γάρ γινώσκω ἰατήρα νόσων ἄμισθον.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Ἄγνη, τό γλυκύτατόν μου ὄνομα, σὴ προστασία σῶσον τή ἰσχυρά, τὸν ἐπί σοῖ ἀδιστάκτως καταφεύγοντα.

Ὡδή στ'. Ἰλάσθητι μοί Σωτήρ

Ξηράνας τάς μυσαρᾶς, σπονδᾶς τέ καί τά μιάσματα, μανίας εἰδωλικῆς, κατήρδευσας, ἔνδοξε, σοῖς ἄσμασιν ἅπαντα, τά τῆς εὐσεβείας, εὐγενῆ, Τρύφων, βλαστήματα.

Ἰχώρ σου μαρτυρικός, ὡς μύρον εὐωδιάζει νῦν, τό αἷμα σου, Ἀθλητά, πηγάζει ἰάματα, ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχᾶς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς προσπελαζόντων σοί.

Ἰάσεων αὐτουργόν, εἰδότες σέ, Τρύφων ἔνδοξε, ξηραιομένων παθῶν, πηγὴν ἀνεξάντλητον, ἐξ ἧς ἀπαντλοῦμεν νῦν, ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ σωτήρια χαρίσματα.

Θεοτοκίον

Ὡς Μήτηρ οὔσα Χριστοῦ, τοῦ Ποιητοῦ πάσης Κτίσεως, σέ ἱκετεύω θερμῶς,

Πανάσπιλε Δέσποινα, ἰλασμόν μοί δώρησαι, τῶν πολλῶν πταισμάτων, καί κινδύνων μέ ἐξάρπασον.

Διασωσον ταῖς πρός Χριστόν ἰκεσίαις σου, Τρύφων, ἀπό κινδύνων καί νόσων, Ἀνάργυρε, τούς πόθω σέ καί πίστει εὐφυμούντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησιαν.

Αἴτησις καί τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἐνθέου τρυφῆς ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύων, Ἀνάργυρε, τάς ψυχᾶς τῶν σῶν οἰκετῶν, ταῖς πρός Θεόν ἀπαύστοις πρεσβείαις σου, τῆς τῶν παθῶν πάσης ρύσαι συγχύσεως, ὡς Ἀθλητῆς ἀήττητος, Τρύφων Παναοίδιμε.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ, αὐτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, Εὐλογητός ὁ Θεός.

Στίχος. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ.ἰ'. 19-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, Ἴδού δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καί σκορπίων καί ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καί οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήση. Πλήν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δέ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καί εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαι σοί, Πάτερ, Κύριέ του οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπό σοφῶν καί συνετῶν, καί ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις, ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀναργύρου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον τα πλήθη των ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον τα πλήθη των ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος Πλ. β´. Οὐδείς προστρέχων.

Οὐδείς προστρέχων ἐν τῇ σκέπη σου, ἀνίσχυρος ἐκπορεύεται, κατὰ παθῶν καὶ δεινῶν, Τρύφων Μάρτυς Κυρίου, ἀλλὰ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκζητῶν, λαμβάνει ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου, σωτηρίαν καὶ ἴασιν.

Το Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Στεφηφόρος χορεύων, καὶ χοροῖς τῶν Μαρτύρων συναλλαγόμενος, τοῖς σέ, Τρύφων, τιμῶσι, καὶ πίστει ἀνυμνοῦσιν, ὡς Ἀνάργυρος δώρησαι ἀσθενειῶν καὶ παθῶν, τὴν μείωσιν εὐχαῖς σου.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων, καὶ Θεὸς οὐρανίῳ στέφει σέ ἔστεψε, καὶ ἐν ἐπουρανίοις, σκηναῖς νῦν ἐναυλίζεις, κατηξίωσεν, Ἅγιε. Τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν, ὦ Τρύφων, ἐκδυσώπει.

Ὅμβροις ἐμῶν δακρύων, πλῦνον ὦ Ἀνάργυρε Τρύφων, καρδίαν μου, πηγὴν τέ σῆς Εἰκόνας, ἰάματα ρεούσης, κατανύξεως πλήρωσον, ἵν' ἀποπλύνω παθῶν, τὸν βόρβορον Τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρό τῶν αἰώνων Θεόν, Παναμώμητε, ταῖς σαῖς σεπταῖς ἀγκάλαις, μή παύση δυσωποῦσα, λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου, πυρὸς σεισμοῦ καὶ λιμοῦ, καὶ νόσων ἀνιάτων.

Ὡδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα

Μυρίοις νόσοις, πιεζόμενος, Μάκαρ, σοὶ προστρέχω αἰτῶν σωτηρίαν. Σὺ γὰρ εἶ, ὦ Τρύφων, ἡ ρώσις τῶν νοσοῦντων.

Ἐν Οὐρανίοις, τοῖς σκηνώμασι, Τρύφων, ἐντρυφῶν καὶ χαίρων σὺν Ἀγγέλοις, πρέσβευε Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνοῦντων.

Τὸν σὸν οἰκέτην, ὡς ἰατρός τῶν νοσοῦντων, Τρύφων Ἅγιε, παθῶν ἐνοχλούντων, κόπασον τὸν σάλον, ταῖς θείαις σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον

Ρεῖθρα δακρύων, ψυχικῶν δὸς μοί, Κόρη, ἵνα πλύνω παθῶν μου τὸν ρύπον, καὶ ὁδήγησον μέ, πρὸς τρίβους σωτηρίας.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἵπέρ ἡμῶν δυσώπει, Θεόν τῶν ἀπάντων, τρυφῶν ἐνθέου τρυφῆς, Τρύφων ἐνδοξε, ἵνα παράσχη πταισμάτων ἡμῖν συγχώρησιν.

Φωτί ὡς προσπελάσας, τῷ πρώτῳ, ὦ Τρύφων, καί τῆ αὐτοῦ θεία αἴγλη πυρσούμενος, αὐτῆς λιταῖς σου σόν δοῦλον μέτοχον ποιήσον.

Ὡ τρύφων τῆς ἐνθέου, τρυφῆς ἀπολαύων, σύν τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ ἐνηδόμενος, ὑπέρ σῶν δούλων τόν Κτίστην, Μάκαρ, ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Νοσοῦντες Θεοτόκε, καί δεινοῖς παντοίοις, οἱ σοί οἰκέται ἀεὶ συνεχόμενοι, σοί καταφεύγοντες λύσιν, αὐτῶν αἰτούμεθα.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καί τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Μάρτυρα Κυρίου τόν θαυμαστόν, καί τόν τῆς Λαμψάκου, ἐτοιμότατον βοηθόν, φύλακα καί ρύστην τῶν ἐπικαλουμένων, Τρύφωνα τόν θεῖον πάντες τιμήσωμεν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν οἱ πιστοί, Τρύφωνος τοῦ θείου, τήν Εἰκόνα τήν ἱεράν, τήν ἀποσοβοῦσαν παθῶν τάς δυσσομίας, καί ἴασιν καί ρῶσιν πάσι παρέχουσιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ρυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

καί τὸ Τροπάριον. Ἦχος ἁ΄. Οὐράνιος χορός.

Βασάνων ἀνδρικῶς, ὑπομείνας τούς πόνους, τήν ἄπονον ζωήν, ἀληθῶς ἐκομίσω, Τρύφων Παναοίδιμε, Ἀθλητῶν τό ἐδραῖωμα. Ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα, τήν παναγίαν σου Μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Τρύφων εἰληφῶς παρά Θεοῦ, χάριν χορηγεῖς τάς ἰάσεις, τοῖς εἰς τήν σκέπη σου, πίστει καταφεύγουσιν, καί σοί προστρέχουσι, καί ποικίλα ἀνίατα, θεραπεύεις πάθη, χάριτι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, Σοφέ. Ὅθεν καί ἡμεῖς δυσωποῦμεν, δέου πρὸς τόν Κύριον πάντων, τῶν δεινῶν ρυσθῆναι τούς τιμώντας σέ.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς,
Ἄμήν.